

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5505/2021
22.03.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Марине Милановић и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужиоца – противтуженог АА из ..., чији је пуномоћник Небојша Малешевић, адвокат из ..., против туженог – противтужиоца „Merkur Games“ ДОО из Београда, чији је пуномоћник Александар Ковачевић адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог – противтужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1135/21 од 19.05.2021. године, у седници већа одржаној 22.03.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија туженог – противтужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1135/21 од 19.05.2021. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Саду П 643/2019 од 04.02.2021. године, ставом првим изреке, тужбени захтев тужиоца – противтуженог је делимично усвојен. Ставом другим изреке обавезан је тужени – противтужилац да тужиоцу – противтуженом исплати износ од 5.700.356,00 динара са законском затезном каматом почев од 16.07.2019. године па до исплате. Ставом трећим изреке обавезан је тужени – противтужилац да тужиоцу – противтуженом надокнади трошкове парничног поступка у износу од 247.602,00 динара са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде па до исплате. Ставом четвртим изреке део тужбеног захтева тужиоца – противтуженог којим тражи да суд обавезе туженог – противтужиоца да му исплати износ од 11.250,00 динара на име састава опомене пред тужбу са законском затезном каматом почев од 06.08.2019. године до исплате се одбија. Ставом петим изреке противтужбени захтев туженог – противтужиоца којим тражи да се обавезе тужилац – противтужени да му исплати износ од 536.000,00 динара са законском затезном каматом која тече почев од 27.09.2019. године па до исплате као и да се обавезе тужилац – противтужени да му накнади трошкове парничног поступка са законском затезном каматом од дана извршности пресуде па све до исплате је одбијен.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 1135/21 од 19.05.2021. године, одбијена је жалба туженог – противтужиоца и првостепена пресуда у усвајајућем делу потврђена.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, ревизију је благовремено изјавио тужени - противтужилац због битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП која је учињена у поступку пред другостепеним судом и због погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду у границама прописаним чланом 408. ЗПП и оценио да ревизија туженог – противтужиоца није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Наводима ревизије да је учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. у вези чланова 8. и 231. ЗПП заправо се оспорава правилност и потпуност утврђеног чињеничног стања из кога разлога се ревизија у конкретном случају сходно одредби члана 407. став 2. ЗПП не може изјавити.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је у просторијама туженог 15.07.2019. године уплатио тикет и отпочео играње посебне игре на срећу на аутоматима у току које је, у једном тренутку на аутомату на коме је играо исписан износ оствареног добитка од 6.236.356,00 динара, након чега је апарат и одштампао вредносни папир – тикет који је гласио на наведени износ. У моменту када је остварен добитак исти износ је исписан и на великом екрану у просторијама туженог тако да је свима био познат износ оствареног добитка на аутомату на коме је играо тужилац.

Након што је запосленима код туженог предао тикет са одштампаним износом добитка, како би му био исплаћен, менаџер коцкарнице је тужиоцу саопштио да се ради о великом износу, да пословна јединица у ... нема толико новца да му исплати па је потребно да контактирају централу у ... и да сутрадан дође ради исплате добијеног износа. Тужилац је тако и поступио па је сутрадан отишао у туженикове просторије али су му запослени код туженог исплатили само износ од 500.000,00 динара у готовини уз информацију да мора сачекати још неколико дана за исплату преосталог износа јер се ради о великом износу. Због тога је тужиоцу продужен тикет који је истицао и истовремено му је предато још 57 тикета у вредности од по 100.000,00 динара и један у вредности од 36.000,00 динара. Тужилац је тражио да му се уновчи тикет од 36.000,00 динара што је и учињено тако да је 16.07.2019. године тужиоцу исплаћен укупан износ од 536.000,00 динара на име дела оствареног добитка, док преостали део добитка од 5.700.356,00 динара тужени никад није исплатио тужиоцу.

Приликом разговора о исплати оствареног добитка тужиоцу није оспораван добитак нити му је речено да је дошло до грешке у софтверу или да се у моменту добитка догодио квар на апарату односно никада није оспоравана висина добитка од стране запослених код туженог. Апарат за којим је играо тужилац нису искључили из игре, не само на дан оствареног добитка, већ ни у наредним данима, док је технички преглед апарата спроведен по протеклу више од два месеца 20.09.2019. године.

Тужеников добављач казино манаџмент система, привредно друштво „ББ“ из ... је дописом од 25.7.2019. године туженог информиса о пријављеном проблему са главним добитком у срећном сату који се десио дана 15.07.2019. године у 21,50 часова. У извештају је наведено да је овај проблем пријављен подршци 15.07.2019. године у

21,54 часова, да је подршка одговорила истог дана у 22,02 часова са питањем да се поново покрене Team Viever на серверу ради повезивања подршке са сервером и провере проблема након чега је у 22,11 часова обавестила туженог да тим програмера истражује ствар и затражио да се спречи уновчење тикета од 6.235.920,00 динара, како на благајни тако и на било којем другом аутомату, што је заступник и учинио тако што је у систему учинио тикет неважећим. Након извршених провера подршка је 16.07.2019. године у 9,18 часова одговорила туженом да је дошло до грешке у софтверу који контролише џекпот апарат и предложио да се тај софтвер надогради како би се проблем решио што пре. Одобрење је дато 18.7.2019. године па је након тога тужеников добављач казино манаџмент система извршио надоградњу џекпот софтвера и истовремено обавестио туженог да је софтвер који контролише џекпот апарат тестиран од стране трећих лица али да није могуће тестирати било који софтвер тако да буде 100% имун на грешке.

Тужени је 23.09.2019. године упутио допис Министарству финансија, Управи за игре на срећу којим ју је обавестио да су 20.09.2019. године на локацији свог објекта у којој је играо тужилац радили поправку и преглед после поправке на апарату са наведеним серијским и идентификационим бројем и након што је овлашћени сервисер прегледао апарат, констатовано је да је апарат технички и функционално исправан али да је дошло до неконтролисаног окретања механичких бројчаника услед грешке на „ББ“ CMS систему и да се тада бројчаник покварио.

Тужиоцу није пре започињања игре предочено да је максимални добитак у једној игри ограничен на 1.500.000,00 динара, односно тужени није тужиоца упознао са садржином посебних правила у делу максималног добитка.

Код овако утврђеног чињеничног стања правилно су нижестепени судови применили материјално право када су закључили да је тужени у обавези да тужиоцу исплати преостали, неисплаћени износ добитка који је он остварио као учесник посебне игре на срећу код туженог.

Правилан је закључак нижестепених судова да је тужилац уплатом тикета са туженим засновао уговорни однос којим се тужени, као организатор игре на срећу обавезао да у случају добитка тужиоцу, као играчу исплати износ тог добитка у смислу члана 262. ЗОО а у вези члана 2. став 1. Закона о играма на срећу („Службени гласник РС“, број 88/11 ... 91/19), важећег у време закључења уговора о игри на срећу, и чланова 4. и 11. Правила посебних игара на срећу на аутоматима које је тужени донео 25.07.2012. године. Пошто тужени није тужиоцу исплатио целокупни добитак остварен игром на џекпот апарату 15.07.2019. године правилно су нижестепени судови обавезали туженог да изврши уговорну обавезу и тужиоцу исплати неисплаћени део оствареног добитка.

Тврдња ревидента да је својим Правилима о посебним играма на срећу на аутоматима ограничио максимални добитак на износ од 1.500.000,00 динара и да стога није у обавези да тужиоцу исплати тражени износ, био је предмет правне оцене нижестепених судова који правилно сматрају да за учеснике игара на срећу правила садржана у овом подзаконском акту туженог представљају једностранни акт једне уговорне стране (организатора игре на срећу) са којим, сагласно члану 142. ЗОО други

уговорник (учесник игре на срећу) мора бити упознат у часу закључења уговора (започињања игре на срећу уплатом тикета), што је у конкретном случају изостало.

Поред тога, тужениковим Правилима посебних игара на срећу на аутоматима у члану 11. став 6. прописана је обавеза приређивача игре да аутомат одмах искључи из игре и покрене поступак за поправку аутомата у складу са важећим прописима ако се на аутомату у току игре деси техничка или функционална неисправност па се на њему не може даље играти или ако аутомат региструје мање или више поена од добијеног броја поена, и кроз већи или мањи износ добитка у динарима од припадајућег износа за тај добитак или ако узастопно понавља добитне комбинације тако да се тај аутомат сматра неисправним, а тако остварени добитак се не признаје. Обзиром да тужени није поступио на овај начин и није одмах оспорио добитак тужиоца, то је на тај начин поступио супротно наведеним правилима па је стога и правилан закључак нижестепених судова да је у обавези да изврши своју обавезу из уговора о играма на срећу, какав уговор је куповином тикета од стране тужиоца закључен и због чега је сходно члану 262. ЗОО у обавези да добитак остварен приликом игре на аутомату туженог исплати тужиоцу. Посебно ако се има у виду и одредба члана 17. наведених Правила туженог која регулише додатну игру на аутоматима, џекпот, какву врсту игре на аутомату је тужилац одиграо и код које игре није прописана примена правила из члана 10. истих Правила туженог о максималном добитку у једној игри на једном аутомату.

Наводи ревизије да другостепени суд није одлучио о жалби туженог против одлуке првостепеног суда у делу којим је одбијен његов противтужбени захтев нису од значаја за другачију одлуку с обзиром да је пропуштањем да у року из члана 356. ЗПП, који се примењује у другостепеном поступку сходно одредби члана 385. ЗПП, затражи доношење допунске пресуде о жалби наступила законска претпоставка одустајања туженог од жалбе против одлуке првостепеног суда о одбијању противтужбеног захтева.

Осталим наводима у ревизији понављају се жалбени разлози који су били предмет правилне оцене другостепеног суда због чега их Врховни касациони суд, иако цени, посебно не образлаже сходно овлашћењу из члана 414. став 2. ЗПП.

Имајући све изнето у виду ревизија туженог је одбијена као несонована па је на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено као у изреци.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић